

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2018/302

2020/EES/26/28

frá 28. febrúar 2018

um ráðstafanir gegn óréttmætum landfræðilegum takmörkunum á netumferð og annarri mismunun sem byggist á því hvert þjóðerni viðskiptavinar er, hvar hann er búsettur eða hvar hann hefur staðfestu á innri markaðnum og um breytingu á reglugerðum (EB) nr. 2006/2004 og (ESB) 2017/2394 og tilskipun 2009/22/EB (*)

EVROÞUPINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitni efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽¹⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til þess að leysa til fulls úr læðingi möguleika innri markaðarins sem svæðis án innri landamæra þar sem tryggð eru m.a. frjálsir vöruflutningar og frjáls þjónustustarfsemi er ekki nóg að afnema einvörðungu hindranir milli aðildarríkja sem ríkin sjálf skapa. Einkaaðilar geta grafið undan slíku afnámi með því að koma á tálmunum sem eru í ósamræmi við frelsi innri markaðarins. Það gerist þegar seljendur með starfsemi í einu aðildarríki hindra eða takmarka aðgengi viðskiptavina frá öðrum aðildarríkjum, sem óska eftir að eiga viðskipti yfir landamæri, að netskilflötum sínum, s.s. vefsetrum og smáforritum (starfshættir sem eru þekktir sem „landfræðilegar takmarkanir á netumferð“ (e. geo-blocking)). Það gerist einnig þegar tilteknir seljendur setja ólík almenn skilyrði fyrir aðgangi að vörum sínum og þjónustu þegar um er að ræða slíka viðskiptavini frá öðrum aðildarríkjum, jafnt á Netinu sem utan þess. Enda þótt ólík meðferð af þessu tagi kunnir í sumum tilvikum að vera réttlætunleg með hlutlægum hætti, valda í öðrum tilvikum starfshættir sumra seljenda því að viðskiptavinum, sem óska eftir að eiga viðskipti yfir landamæri, er synjað um aðgang að vörum eða þjónustu eða aðgangur er takmarkaður, eða sumir seljendur beita ólíkum almennum aðgangsskilyrðum í þessu tilliti, sem eru ekki réttlætunleg á hlutlægum hátt.
- 2) Það eru ýmsar undirliggjandi ástæður fyrir því að fyrirtæki, einkum örfyrirtæki og lítil og meðalstór fyrirtæki, beita ólíkum almennum aðgangsskilyrðum. Í mörgum tilvikum á sundurleitt lagaumhverfi, réttaróvissa í því sambandi, tengd áhætta að því er varðar gildandi löggjöf um neytendavernd, umhverfis- eða merkingalöggjöf, skattlagning og skattaleg atriði, afhendingarkostnaður eða tungumálakröfur þátt í tregðu seljenda til að stofna til viðskiptatengsla við viðskiptavini í öðrum aðildarríkjum. Í öðrum tilvikum skipta seljendur innri markaðnum óeðlilega niður í geira eftir

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjórnartíð. ESB L 60I, 2.3.2018, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 311/2019 frá 13. desember 2019 um breytingu á X. viðauka (Almenn þjónusta) og XIX. viðauka (Neytendavernd) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 14, 5.3.2020, bls. 72.

(1) Stjórnartíð. ESB C 34, 2.2.2017, bls. 93.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 6. febrúar 2018 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 27. febrúar 2018.

innri landamærum og hindra frjálsa vöruflutninga og þjónustustarfsemi, sem takmarkar rétt viðskiptavina og kemur í veg fyrir að þeir njóti góðs af fjölbreyttara úrvali og kjörskilyrðum. Slík mismunun er stór þáttur í því að viðskipti yfir landamæri í Sambandinu eru tiltölulega lítil, þ.m.t. á sviði rafrænnar verslunar, sem kemur í veg fyrir að vaxtar-möguleikar innri markaðarins séu nýttir til fulls. Af þessum sökum ætti reglugerð þessi að skýra við hvaða aðstæður ólík meðferð af þessu tagi er ekki réttlætunleg og skapa með því skýrleika og réttarvissu í þágu allra þátttakenda í viðskiptum yfir landamæri og tryggja að hægt sé að beita og framfylgja með skilvirkum hætti reglum um bann við mismunun á öllum innri markaðnum. Með því að ryðja úr vegi óréttmætum landfræðilegum takmörkunum á netumferð og annarri mismunun sem byggist á því hvert þjóðerni viðskiptavinar er, hvar hann er búsettur eða hvar hann hefur staðfestu mætti efla vöxt og auka val neytenda á öllum innri markaðnum.

- 3) Með þessari reglugerð er miðað að því að bregðast við óréttmætum landfræðilegum takmörkunum á netumferð með því að ryðja úr vegi tilteknum hindrunum á starfsemi innri markaðarins. Þó þarf að taka tillit til þess að margs konar munur á löggjöf aðildarríkja, sem hefur m.a. í för með sér að landsstaðlar eru mismunandi eða að ekki ríkir gagnkvæm viðurkenning eða samræming á vettvangi Sambandsins, veldur enn umtalsverðum hindrunum á viðskiptum yfir landamæri. Þessar hindranir valda enn uppskiptingu innri markaðarins, sem fær seljendur oft til þess að taka upp óréttmætar landfræðilegar takmarkanir á netumferð. Evrópuþingið, ráðið og framkvæmdastjórnin ættu þess vegna að halda áfram að bregðast við þessum hindrunum með það í huga að draga úr uppskiptingu markaðarins og koma á innri markaðnum að fullu.
- 4) Samkvæmt 20. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/123/EB ⁽¹⁾ eiga aðildarríkin að tryggja að þjónustu-veitendur með staðfestu í Sambandinu veiti ekki þjónustuþegum mismunandi meðferð á grundvelli þjóðernis eða búsetu. Það ákvæði hefur þó ekki verið nægilega skilvirkt í baráttunni gegn mismunun og hefur ekki dregið á fullnægjandi hátt úr réttaróvissu. Reglugerð þessi miðar að því að skýra frekar 20. gr. tilskipunar 2006/123/EB með því að skilgreina tilteknar aðstæður þar sem ekki er hægt að réttlæta ólíka meðferð á grundvelli þjóðernis, búsetustaðar eða staðfestustaðar samkvæmt þeirri grein. Að því marki sem þessi reglugerð gengur gegn ákvæðum tilskipunar 2006/123/ESB ætti þessi reglugerð þó að ganga framár. Enn fremur geta óréttmætar landfræðilegar takmarkanir á netumferð og annars konar mismunun á grundvelli þjóðernis, búsetustaðar eða staðfestustaðar einnig stafað af aðgerðum af hálfu seljenda með staðfestu í þriðju löndum, sem falla utan gildissviðs umræddrar tilskipunar.
- 5) Þær markvissu ráðstafanir sem settar eru fram í þessari reglugerð, þar sem kveðið er á um skýrar, samræmdar og skilvirkar reglur um nokkra valda þætti, eru því nauðsynlegar til að tryggja hnökralausa starfsemi innri markaðarins og bæta aðgang að vörum og þjónustu ásamt frjálsum vöruflutningum og frjálsri þjónustustarfsemi í öllu Sambandinu án mismununar á grundvelli þjóðernis, búsetustaðar eða staðfestustaðar. Þessar ráðstafanir ættu að stuðla að því að auka val viðskiptavina og aðgang að vörum og þjónustu, jafnframt því sem tekið er tilhlýðilegt tillit til frelsis seljenda til að skipuleggja viðskiptastefnu sína í samræmi við lög Sambandsins og landslög.
- 6) Þessi reglugerð miðar að því að koma í veg fyrir mismunun á grundvelli þjóðernis viðskiptavinar, búsetustaðar hans eða staðfestustaðar, þ.m.t. óréttmætar landfræðilegar takmarkanir á netumferð, í viðskiptum yfir landamæri milli seljanda og viðskiptavinar, sem snúast um sölu á vörum og veitingu á þjónustu í Sambandinu. Í henni er leitast við að bregðast við jafnt beinni sem óbeinni mismunun. Þannig er í henni leitast við að ná yfir óréttmæta ólíka meðferð sem byggist á öðrum einkennandi viðmiðunum sem leiða til sömu niðurstöðu og beiting viðmiðana sem grundvallast beinlínis á þjóðerni eða búsetustað viðskiptavinar – óháð því hvort hlutaðeigandi viðskiptavinur er varanlega eða tímabundið í öðru aðildarríki – eða staðfestustað hans. Slíkum viðmiðunum öðrum getur einkum verið beitt á grundvelli upplýsinga sem gefa vísbendingar um hvar viðskiptavinir eru staddir, s.s. IP-vistfang sem notað er þegar farið er inn á netskilflöt, heimilisfang sem gefið er upp fyrir afhendingu á vöru, valið tungumál eða aðildarríkið þar sem greiðslumiðill viðskiptavinarins var gefinn út.
- 7) Reglugerð þessi ætti ekki að gilda um aðstæður sem einskorðast við eitt aðildarríki þar sem allir viðkomandi þættir viðskiptanna takmarkast við eitt og sama aðildarríkið, einkum þjóðerni, búsetustaður eða staðfestustaður viðskiptavinarins eða seljandans, staðurinn þar sem viðskiptin fara fram, greiðslumiðillinn sem notaður er í viðskiptunum eða tilboðinu, sem og notkun netskilflatar.
- 8) Ýmsar lagasetninga- og stjórnsýslulegar hindranir fyrir seljendur hafa verið afnumdar í öllu Sambandinu í ýmsum þjónustugeirum í kjölfar framkvæmdar tilskipunar 2006/123/EB. Af þessum sökum ætti, með tilliti til efnislegs

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/123/EB frá 12. desember 2006 um þjónustu á innri markaðnum (Stjtíð. ESB L 376, 27.12.2006, bls. 36).

gildissviðs þessarar reglugerðar, að tryggja samræmi milli hennar og tilskipunar 2006/123/EB. Til samræmis við það ætti þessi reglugerð að gilda m.a. um rafrænt afhenta þjónustu sem ekki er hljóð- eða myndmiðlunarþjónusta og felst aðallega í veitingu aðgangs að og notkun á höfundarréttarvörðum verkum eða öðru vernduðu efni, sbr. þó hina sérstöku undanþágu og það síðara mat á undanþágunni sem kveðið er á um í þessari reglugerð. Hljóð- og myndmiðlunarþjónusta, þ.m.t. þjónusta þar sem megingilgangurinn er að veita aðgang að útsendingum frá íþróttaviðburðum og sem veitt er á grundvelli sérstakra, svæðisbundinna einkaleyfa, fellur utan gildissviðs þessarar reglugerðar. Af þessum sökum ætti aðgangur að almennri fjármálaþjónustu, þ.m.t. greiðsluþjónustu, einnig að falla utan gildissviðs þessarar reglugerðar, þrátt fyrir ákvæði hennar um bann við mismunun í sambandi við greiðslur.

- 9) Mismunun getur einnig komið upp í tengslum við þjónustu á sviði flutningastarfsemi, einkum að því er varðar farmiðasölu fyrir farþegaflutninga. Í því tilliti er þó í reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1008/2008 ⁽¹⁾, (ESB) nr. 1177/2010 ⁽²⁾ og (ESB) nr. 181/2011 ⁽³⁾ nú þegar að finna víðtæk bönn við mismunun sem ná til allrar mismununar sem þessari reglugerð er ætlað að bregðast við. Enn fremur eru fyrirhugaðar breytingar þess efnis á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1371/2007 ⁽⁴⁾ í náninni framtíð. Af þessum sökum, og til að tryggja samræmi við gildissvið tilskipunar 2006/123/EB, ætti þjónusta á sviði flutningastarfsemi áfram að vera utan gildissviðs þessarar reglugerðar.
- 10) Ef seljandi býður fram pakka sem sameinar fleiri en eina þjónustu eða pakka af vörum sem inniheldur einnig þjónustu og ein þjónusta eða fleiri myndi, ef hún væri veitt ein og sér, falla undir gildissvið þessarar reglugerðar en önnur þjónusta, ein eða fleiri, gerði það ekki, ætti sá seljandi annaðhvort að hlíta þeim bönnum sem sett eru í þessari reglugerð að því er varðar allan pakkann, eða í það minnsta bjóða þá þjónustu sem fellur undir gildissvið þessarar reglugerðar eina og sér, ef viðskiptavininum stendur til boða sú þjónusta ein og sér frá þessum seljanda. Ef seljandi býður fram þjónustu eða vöru eina og sér og ekki í pakka ætti honum að vera frjálst að ákveða verð fyrir slíka þjónustu eða vöru sem ekki er í pakka, svo fremi að hann noti ekki mismunandi verðlagningu af ástæðum sem tengjast þjóðerni, búsetustað eða staðfestustað.
- 11) Þessi reglugerð ætti ekki að hafa áhrif á gildandi reglur á sviði skattlagningar, þar sem í sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins er að finna sértækan grundvöll fyrir aðgerðir á vettvangi Sambandsins að því er varðar skattlagningu.
- 12) Samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 593/2008 ⁽⁵⁾ má val á lögum sem gilda um samning milli neytanda og aðila, sem stundar verslunar- eða atvinnustarfsemi í landinu þar sem neytandinn hefur fasta búsetu, eða sem beinir slíkri starfsemi með einhverjum hætti til þess lands, eða til nokkurra landa, þar á meðal þess lands, ekki leiða til þess að svipta neytandann þeirri vernd sem honum er veitt með ákvæðum sem ekki er unnt að víkja frá með samningi, samkvæmt lögum landsins þar sem neytandinn hefur fasta búsetu. Samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1215/2012 ⁽⁶⁾ getur neytandi, í málum sem varða samning milli neytanda og aðila sem stundar verslunar- eða atvinnustarfsemi í aðildarríkinu þar sem neytandinn hefur lögheimili eða sem beinir slíkri starfsemi með einhverjum hætti til þess aðildarríkis, eða til nokkurra ríkja, þar á meðal þess aðildarríkis, höfðað mál gegn hinum samningsaðilanum fyrir dómstólum í því aðildarríki þar sem neytandinn hefur lögheimili og aðeins má höfða mál gegn neytandanum fyrir umræddum dómstólum.
- 13) Reglugerð þessi ætti að vera með fyrirvara um lög Sambandsins á sviði dómsmálasamstarfs í einkamálum, einkum ákvæðin um lög sem gilda um samningsskyldur og um lögsögu dómstóla sem sett eru fram í reglugerðum (EB) nr. 593/2008 og (ESB) nr. 1215/2012. Einkum ætti það eitt að seljandi fari að ákvæðum þessarar reglugerðar ekki að

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1008/2008 frá 24. september 2008 um sameiginlegar reglur um rekstur flugþjónustu í Bandalaginu (Stjtið. ESB L 293, 31.10.2008, bls. 3).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1177/2010 frá 24. nóvember 2010 um réttindi farþega sem ferðast á sjó eða skipgengum vatnaleiðum og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2006/2004 (Stjtið. ESB L 334, 17.12.2010, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 181/2011 frá 16. febrúar 2011 um réttindi farþega í hópþjónu og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2006/2004 (Stjtið ESB L 55, 28.2.2011, bls. 1).

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1371/2007 frá 23. október 2007 um réttindi og skyldur lestarfarþega (Stjtið. ESB L 315, 3.12.2007, bls. 14).

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 593/2008 frá 17. júní 2008 um lög sem gilda um samningsbundnar skyldur (Róm I) (Stjtið. ESB L 177, 4.7.2008, bls. 6).

⁽⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1215/2012 frá 12. desember 2012 um dómsvald og viðurkenningu á og fullnustu dóma í einkamálum og viðskiptamálum (Stjtið. ESB L 351, 20.12.2012, bls. 1).

teljast vísbending um að hann beini starfsemi sinni til aðildarríkis neytandans í skilningi b-liðar 1. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 593/2008 og c-liðar 1. mgr. 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1215/2012. Þegar gildandi lög og lögsaga eru ákvörðuð ætti því það eitt að seljandi hindri ekki, eða takmarki ekki aðgang neytenda frá öðru aðildarríki að netskilfleti, beiti ekki ólíkum almennum aðgangsskilyrðum í tilvikum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð eða beiti ekki ólíkum skilyrðum varðandi greiðslur innan ramma þeirra greiðslumiðla sem hann tekur við, ekki í sjálfu sér að teljast til marks um að „seljandinn beini starfsemi sinni að aðildarríki neytandans“. Ekki ætti heldur að líta svo á, af þessum ástæðum eingöngu, að seljandi beini starfsemi sinni að aðildarríkinu þar sem neytandinn hefur fasta búsetu eða lögheimili ef seljandinn veitir neytandanum upplýsingar og aðstoð eftir að gengið hefur verið frá samningi sem leiddi af fylgni seljandans við þessa reglugerð.

- 14) Að því er varðar merkingu og notkun hugtaksins „rafrænt afhent þjónusta“ eins og það er skilgreint í þessari reglugerð er mikilvægt að veita réttarvissu og tryggja samræmi við lög Sambandsins um virðisaukaskatt, sem heimila seljanda að telja fram og greiða virðisaukaskatt með einfölduðum hætti gegnum afgreiðslu virðisaukaskatts á einum stað (e. Mini-One-Stop-Shop (MOSS)) í samræmi við reglur um sérstakt kerfi fyrir skattskylda aðila án starfsstöðvar sem sett er fram í tilskipun ráðsins 2006/112/EB ⁽¹⁾ og framkvæmdarreglugerð ráðsins (ESB) nr. 282/2011 ⁽²⁾. Vegna hraðrar tæknilegrar og viðskiptalegrar þróunar ætti að skilgreina hugtakið „rafrænt afhent þjónusta“ á tæknilega hlutlausan hátt með því að vísa til megineinkenna slíkrar þjónustu með þeim hætti að það sé í samræmi við skilgreininguna sem kveðið er á um í 1. mgr. 7. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) nr. 282/2011. Í samræmi við það ætti, við túlkun og beitingu þeirrar skilgreiningar, að taka tilhlýðilegt tillit til frekari útlistana í II. viðauka við tilskipun 2006/112/EB og í 2. og 3. mgr. 7. gr. og I. viðauka við framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 282/2011, að því marki sem þjónustan sem tilgreind er í þessum ákvæðum fellur undir gildissvið þessarar reglugerðar.
- 15) Mismununin sem þessari reglugerð er ætlað að bregðast við birtist yfirleitt í almennum skilmálum, skilyrðum og öðrum upplýsingum sem eru ákvörðuð og beitt af eða fyrir hönd hlutaðeigandi seljanda, sem forsenda fyrir aðgangi að viðkomandi vörum eða þjónustu, sem eru gerðar aðgengilegar öllum almenningi. Á meðal slíkra almennra aðgangsskilyrða eru m.a. verð, greiðsluskilyrði og afhendingarskilyrði. Þau er hægt að gera aðgengileg öllum almenningi af hálfu seljanda eða fyrir hans hönd eftir ýmsum leiðum, s.s. með upplýsingum sem birtar eru í auglýsingum, á vefsetrum eða í skjölum sem liggja fyrir áður en samningur er gerður eða í samningsskjölum. Slík almenn aðgangsskilyrði gilda þegar ekki er fyrir hendi samningur um annað sem gerður er sérstaklega milli seljanda og viðskiptavinar. Ekki ætti að líta á skilmála og skilyrði sem seljandi og viðskiptavinir semja um sérstaklega sem almenn aðgangsskilyrði í skilningi þessarar reglugerðar.
- 16) Neytendur og fyrirtæki, einkum örfyrirtæki og lítil og meðalstór fyrirtæki, sem kaupa vörur eða þjónustu sem endanlegir notendur samkvæmt almennum aðgangsskilyrðum, eru oft í svipaðri aðstöðu. Þar af leiðandi ættu bæði neytendur og fyrirtæki að njóta verndar gegn mismunun af ástæðum sem tengjast þjóðerni þeirra, búsetustað eða staðfestustað þegar þau eru í hlutverki viðskiptavina að því er varðar þessa reglugerð. Sú vernd ætti þó ekki að ná til viðskiptavina sem kaupa vöru eða þjónustu til endursölu, umbreytingar, vinnslu, útleigu eða undirvertakastarfsemi vegna þess að það myndi hafa áhrif á mikið notuð dreifikerfi milli fyrirtækja í innri viðskiptum á milli fyrirtækja, sem er oft samið um tvíhliða og tengjast beint viðskiptaáætlunum, bæði á fyrri og seinni stigum (e. downstream and upstream). Meðal dæma um slík kerfi eru sérvalin dreifing og einkadreifing, sem almennt gera framleiðendum kleift að velja smásala sína, svo framarlega sem samkeppnisreglur eru virtar. Reglugerð þessi ætti því ekki að hafa áhrif á starfsvenjur seljanda sem eru án mismununar og takmarka viðskipti eða endurtekin viðskipti í því skyni að koma í veg fyrir magnkaup fyrirtækja sem eru umfram eigin þarfir þeirra, að teknu tilhlýðilegu tilliti til stærðar fyrirtækjanna, með það fyrir augum að greina hvort kaupin eru til endanlegrar notkunar einvörðungu.
- 17) Áhrifin á viðskiptavini og á innri markaðinn af mismunun í sambandi við viðskipti sem varða sölu á vörum eða veitingu á þjónustu í Sambandinu eru hin sömu, óháð því hvort seljandinn hefur staðfestu í aðildarríki eða í þriðja landi. Af þessum sökum og með það í huga að tryggja að sömu kröfur gildi um seljendur í samkeppni að þessu leyti ætti reglugerð þessi að gilda jafnt um alla seljendur, þ. á m. netmarkaði, með starfsemi í Sambandinu.

(1) Tilskipun ráðsins 2006/112/EB frá 28. nóvember 2006 um sameiginlega virðisaukaskattkerfið (Stjútíð. ESB L 347, 11.12.2006, bls. 1).

(2) Framkvæmdarreglugerð ráðsins (ESB) nr. 282/2011 frá 15. mars 2011 um framkvæmdarráðstafanir vegna tilskipunar 2006/112/EB um sameiginlega virðisaukaskattkerfið (Stjútíð. ESB L 77, 23.3.2011, bls. 1).

- 18) Í því skyni að auka möguleika viðskiptavina á að fá aðgang að upplýsingum sem varða sölu á vörum og þjónustu-veitingu á innri markaðnum og til að auka gagnsæi, m.a. að því er varðar verð, ættu seljendur ekki, með tæknilegum ráðstöfunum eða á annan hátt, að koma í veg fyrir að viðskiptavinir hafi fullan og jafnan aðgang að netskilflötum, þ.m.t. á forni smáforrita fyrir snjalltæki, á grundvelli þjóðernis þeirra, búsetustaðar eða staðfestustaðar. Tæknilegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir slíkan aðgang geta einkum tekið til hvers kyns tækni sem notuð er til að ákvarða hvar viðskiptavinur er staddur, m.a. til að rekja staðsetninguna með hjálp IP-vistfangs eða hnita sem fást gegnum hnattrænt gervihnattaleiðsögukerfi. Ekki ætti þó að líta svo á að bann við mismunun að því er varðar aðgang að netskilflötum skapi seljandanum skyldu til að stunda viðskipti við viðskiptavini.
- 19) Til að tryggja jafna meðferð viðskiptavina og til að forðast mismunun eins og krafist er samkvæmt þessari reglugerð ættu seljendur ekki að útfæra netskilflöt sinn eða beita tæknilegum aðferðum með þeim hætti að það myndi, í reynd, ekki gera viðskiptavininum frá öðrum aðildarríkjum kleift að ganga auðveldlega frá pöntunum sínum.
- 20) Sumir seljendur starfrækja mismunandi útgáfur af netskilflötum sínum sem beinast að viðskiptavinum frá mismunandi aðildarríkjum. Enda þótt þetta ætti að vera mögulegt áfram ætti að vera bannað að beina viðskiptavinum frá einni útgáfu netskilflatarins til annarrar útgáfu án þess að þeir veiti afdráttarlaust samþykki sitt. Seljendum ætti ekki að vera skylt að fá afdráttarlaust samþykki viðskiptavinar í hvert sinn sem viðskiptavinurinn fer inn á sama netskilflöt. Þegar viðskiptavinurinn hefur veitt afdráttarlaust samþykki sitt, þ.m.t. með því að tilgreina kjörstillingu sem gildir fyrir notandareikning, ætti að líta svo á að umrætt afdráttarlaust samþykki gildi í hvert skipti sem sami viðskiptavinur fer inn á sama netskilflöt. Viðskiptavinurinn ætti að geta afturkallað samþykkið hvenær sem er. Allar útgáfur netskilflatarins ættu á tíð að vera auðveldlega aðgengilegar viðskiptavininum.
- 21) Í sumum tilvikum gæti verið nauðsynlegt að hindra eða takmarka aðgang viðskiptavinar eða beina honum inn á aðra útgáfu af netskilflötu af ástæðum sem tengjast þjóðerni viðskiptavinarins, búsetustað hans eða staðfestustað til þess að tryggja fylgni við lagakröfu sem mælt er fyrir um í lögum Sambandsins, eða í lögum aðildarríkis í samræmi við lög Sambandsins, sem seljandinn heyrir undir vegna þess að hann stundar starfsemi í því aðildarríki. Slík lög geta takmarkað aðgang viðskiptavina að tilteknum vörum eða þjónustu, t.d. með því að leggja bann við því að tiltekið efni sé sýnt í tilteknum aðildarríkjum. Ekki ætti að hindra seljendur í að fara að slíkum kröfum og þeir ættu því að geta hindrað eða takmarkað aðgang eða beint tilteknum viðskiptavinum, eða viðskiptavinum á tilteknum yfirráðasvæðum, að netskilflötu, að svo miklu leyti sem nauðsynlegt er af þessum sökum. Engu í þessari reglugerð er ætlað að takmarka tjáningarfrelsi og frelsi og fjölhyggju fjölmiðlanna, þ.m.t. prentfrelsi, sem tryggt er í Sambandinu og aðildarríkjunum, einkum skv. 11. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi (sáttmálanum um grundvallarréttindi).
- 22) Við ýmsar tiltekna aðstæður er ekki hægt að réttlæta með hlutlægum hætti mismunandi meðferð viðskiptavina með því að beita almennum aðgangsskilyrðum, þ.m.t. beina synjun um að selja vörur eða veita þjónustu, af ástæðum sem tengjast þjóðerni viðskiptavinarins, búsetustað hans eða staðfestustað. Við slíkar aðstæður ætti öll slík mismunun að vera bönnuð og viðskiptavinir ættu af þessum sökum að eiga rétt, samkvæmt þeim sérstöku skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, til að eiga viðskipti samkvæmt sömu skilyrðum og staðbundnir viðskiptavinir og ættu að hafa fullan og jafnan aðgang að hvers kyns vörum eða þjónustu sem er í boði óháð þjóðerni, búsetustað eða staðfestustað. Ef nauðsyn krefur ættu seljendur því að gera ráðstafanir til að tryggja að þessu banni við mismunun sé hlítt ef viðskiptavinir væru að öðrum kosti útilokaðir frá því að njóta fulls og jafns aðgangs.
- 23) Fyrstu aðstæðurnar sem hér um ræðir eru þegar seljandi selur vörur og þær eru afhentar til aðildarríkis þar sem seljandinn býður afhendingu samkvæmt almennum aðgangsskilyrðum sínum eða eru sóttar á stað sem seljandinn og viðskiptavinurinn koma sér saman um í aðildarríki þar sem seljandinn býður slíkan valkost í umræddum almennum aðgangsskilyrðum. Í slíku tilviki ætti viðskiptavinurinn að geta keypt vörur, með nákvæmlega sömu skilyrðum, þ.m.t. verð og skilyrði sem varða afhendingu vörunnar, og sambærilegir viðskiptavinir sem eru búsettir eða hafa staðfestu í aðildarríkinu þar sem vörunnar eru afhentar eða þar sem þær eru sóttar. Þetta gæti þýtt að erlendir viðskiptavinir þurfi að sækja vörunnar í því aðildarríki, eða í öðru aðildarríki sem seljandinn afhendir vörur til, eða gera sjálfir ráðstafanir varðandi afhendingu varanna yfir landamæri. Við slíkar aðstæður er engin þörf á skráningu vegna virðisaukaskatts í aðildarríki viðskiptavinarins í samræmi við tilskipun 2006/112/EB.

- 24) Aðrar aðstæðurnar eru þegar seljandinn veitir rafrænt afhenta þjónustu. Í því tilviki er ekki þörf á afhendingu í áþreifanlegu formi, þar sem þjónustan er veitt rafrænt. Seljandinn getur talið fram og greitt virðisaukaskatt með einfölduðum hætti í samræmi við gildandi reglur um smáafgreiðslu virðisaukaskatts á einum stað (MOSS) sem settar eru fram í framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 282/2011. Rafrænt afhent þjónusta tekur m.a. til skýjaþjónustu, þjónustu gagnavöruhúsa, vefhýsingar og uppsetningu eldveggja, notkunar leitarvéla og vefsetraskráa.
- 25) Í síðasta lagi væri ekki heldur réttmætt að beita ólíkum almennum aðgangsskilyrðum af ástæðum sem tengjast þjóðerni, búsetustað eða staðfestustað viðskiptavinarins við aðstæður þar sem seljandi veitir þjónustu og viðskiptavinurinn tekur á móti þjónustunni á eiginlegum stað, s.s. á athafnasvæði seljandans eða á öðrum tilteknum stað þar sem seljandinn býðst til að veita þjónustu, innan yfirráðasvæðisins þar sem starfsemi hans fer fram. Slíkar aðstæður snúast um veitingu þjónustu sem ekki er rafrænt afhent þjónusta, s.s. hótलगistingu, íþróttaviðburði, bílaleigu og aðgöngumiða á tónlistarháttíðir eða í skemmtigarða. Við slíkar aðstæður þarf seljandinn ekki að skrá sig vegna virðisaukaskatts í öðru aðildarríki eða gera ráðstafanir varðandi afhendingu varanna yfir landamæri.
- 26) Við allar þessar aðstæður, þegar seljandi stundar ekki starfsemi í aðildarríki neytandans eða beinir starfsemi sinni þangað, hefur fylgni við þessa reglugerð, í krafti ákvæðanna um lög sem gilda um samningsskyldur og um lögsögu sem sett eru fram í reglugerðum (EB) nr. 593/2008 og (ESB) nr. 1215/2012, ekki í för með sér viðbótarkostnað fyrir seljandann sem tengist lögsögu eða mismun á gildandi lögum. Þegar seljandi hins vegar stundar starfsemi í aðildarríki neytandans eða beinir starfsemi sinni þangað, hefur hann sýnt fram á fyrirætlun um að koma á fót viðskiptatengslum við neytendur frá því aðildarríki og hefur þar af leiðandi getað haft hliðsjón af slíkum kostnaði.
- 27) Ekki ætti að líta svo á að bannið við mismunun viðskiptavina samkvæmt þessari reglugerð komi í veg fyrir að seljendur megi bjóða vörur eða þjónustu í mismunandi aðildarríkjum eða til tiltekinna hópa viðskiptavina, með markvissum tilboðum og ólíkum almennum aðgangsskilyrðum, m.a. með því að setja upp sérstaka netskilfleti fyrir tiltekin lönd. Við slíkar aðstæður ættu seljendur þó ávallt að koma fram við viðskiptavini sína án mismununar, óháð þjóðerni þeirra, búsetustað eða staðfestustað, þegar viðskiptavinur vill nýta sér slík tilboð og almenn aðgangsskilyrði. Ekki ætti að skilja bannið sem svo að það hindri beitingu almennra aðgangsskilyrða sem eru frábrugðin af öðrum ástæðum, t.d. aðild að tilteknum samtökum eða framlögum til seljandans, þegar slíkar ástæður tengjast ekki þjóðerni, búsetustað eða staðfestustað. Ekki ætti heldur að skilja bannið sem svo að það hindri frelsi seljenda til að bjóða, án mismununar, ólík skilyrði, þ.m.t. mismunandi verð, á ólíkum sölustöðum, s.s. í verslunum og á vefsetrum, eða að bjóða sérstök tilboð eingöngu á tilteknu svæði innan aðildarríkis.
- 28) Enn fremur ætti ekki að líta svo á að bannið hafi áhrif á beitingu neinna svæðisbundinna eða annars konar takmarkana á aðstoð eða þjónustu eftir sölu sem seljandinn býður viðskiptavininum. Því ætti ekki að líta svo á að þessi reglugerð leggi þá skyldu á herðar seljanda að afhenda vörur yfir landamæri til annars aðildarríkis þegar hann myndi ekki að öðrum kosti bjóða viðskiptavininum sínum möguleika á slíkri afhendingu. Ekki ætti heldur að líta svo á að hún kveði á um viðbótarskyldu til að bera kostnað af póstburðargjaldi og flutningi og kostnaði við sundurtekt og samsetningu umfram það sem samið er um í samningi í samræmi við lög Sambandsins og landslög. Beiting þessarar reglugerðar ætti ekki að hafa áhrif á tilskipanir Evrópuþingsins og ráðsins 1999/44/EB ⁽¹⁾ og 2011/83/ESB ⁽²⁾ .
- 29) Fylgni við þessa reglugerð ætti ekki í sjálfu sér að skylda seljanda til að fylgja landsbundnum lagakröfum sem ekki eru samningsbundnar og varða viðkomandi vörur og þjónustu í aðildarríki viðskiptavinarins, s.s. kröfur um merkingu eða kröfur sem eru bundnar tilteknum geira, eða til að upplýsa viðskiptavininn um þessar kröfur.
- 30) Seljendum sem heyra undir sérstaka kerfið sem kveðið er á um í 1. kafla XII. bóls tilskipunar 2006/112/EB er ekki skylt að greiða virðisaukaskatt í aðildarríkinu þar sem þeir hafa staðfestu. Þegar þessir seljendur veita rafrænt afhenta

(1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/44/EB frá 25. maí 1999 um tiltekna þætti í sölu neysluvara og ábyrgð þar að lútandi (Stjttíð. EB L 171, 7.7.1999, bls. 12).

(2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/83/ESB frá 25. október 2011 um réttindi neytenda, um breytingu á tilskipun ráðsins 93/13/EBE og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/44/EB og um niðurfellingu tilskipunar ráðsins 85/577/EBE og tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 97/7/EB (Stjttíð. ESB L 304, 22.11.2011, bls. 64).

þjónustu myndi bann við því að beita ólíkum almennum aðgangsskilyrðum af ástæðum sem tengjast þjóðerni viðskiptavina, búsetustað eða staðfestustað, fela í sér kröfu fyrir þá um skráningu til að telja fram virðisaukaskatt í öðrum aðildarríkjum og gæti haft í för með sér viðbótarkostnað, sem væri óhófleg byrði, með tilliti til stærðar og eiginleika hlutaðeigandi seljenda. Þess vegna ættu þessir seljendur að vera undanþegnir frá umræddu banni svo lengi sem slíkt kerfi er í gildi.

- 31) Við allar þessar aðstæður getur seljendum í sumum tilvikum verið meinað að selja tilteknum viðskiptavinum, eða viðskiptavinum á tilteknum yfirráðasvæðum, vörur eða veita þeim þjónustu, af ástæðum sem tengjast þjóðerni viðskiptavina, búsetustað eða staðfestustað, vegna sérstaks banns eða kröfu sem mælt er fyrir um í lögum Sambandsins eða í landslögum aðildarríkja í samræmi við lög Sambandsins. Landslög aðildarríkja geta einnig krafist þess, í samræmi við lög Sambandsins, að seljendur virði tilteknar reglur um verðlagningu á bókum. Ekki ætti að koma í veg fyrir að seljendur fari að slíkum lögum að því marki sem nauðsynlegt er.
- 32) Samkvæmt lögum Sambandsins er seljendum að meginreglu til frjálst að ákveða hvaða greiðslumiðlum þeir vilja taka við. Í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/751 ⁽¹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2366 ⁽²⁾ er seljendum sem taka við kortatengdum greiðslumiðli frá tilteknu vörumerki og í tilteknum flokki ekki skylt að taka við kortum í sama flokki frá öðrum vörumerkjum kortatengdra greiðslumiðla eða öðrum flokkum korta frá þessu sama vörumerki. Þannig er seljendum, sem taka við debetkorti frá tilteknu vörumerki ekki skylt að taka við kreditkorti frá sama vörumerki, eða ef þeir taka við neytendakreditkorti frá tilteknu vörumerki, að taka líka við viðskiptakreditkorti frá sama vörumerki. Á sama hátt ber seljanda sem notar greiðslufyrirmælajónustu, skv. skilgreiningu í tilskipun (ESB) 2015/2366, engin skylda til að taka við greiðslunni ef það er háð því að gerður sé nýr samningur við veitanda greiðslufyrirmælajónustunnar eða að samningi við hann sé breytt. Þegar þetta val hefur farið fram ættu seljendur þó ekki að mismuna viðskiptavinum í Sambandinu með því að synja um tiltekin viðskipti eða með því að beita á annan hátt tilteknum ólíkum greiðsluskilyrðum að því er varðar slík viðskipti, af ástæðum sem tengjast þjóðerni viðskiptavina, búsetustað þeirra eða staðfestustað. Í þessu sambandi ætti einnig að leggja afdráttarlaust bann við slíkri óréttmætri, ójafnri meðferð af ástæðum sem tengjast staðsetningu greiðslureikningsins, staðfestustað greiðsluþjónustuveitandans eða útgáfustað greiðslumiðilsins í Sambandinu. Enn fremur ætti að hafa í huga að skv. reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 260/2012 ⁽³⁾ er öllum viðtakendum greiðslna, þ.m.t. seljendum, nú þegar bannað að krefjast þess að bankareikningar sé staðsettir í tilteknu aðildarríki til að greiðsla í evrum sé samþykkt. Seljanda ætti að vera frjálst að taka gjald, án mismununar, fyrir notkun greiðslumiðils, sbr. þó lög Sambandsins. Enn fremur er þessi réttur háður þeim takmörkunum sem aðildarríki setja skv. 5. mgr. 62. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366.
- 33) Með tilskipun (ESB) 2015/2366 voru teknar upp strangar öryggiskröfur varðandi fyrirmæli um rafrænar greiðslur og vinnslu þeirra. Þessar kröfur draga úr hættu á svikum í sambandi við alla nýja og hefðbundnari greiðslumiðla, einkum netgreiðslur. Greiðsluþjónustuveitendum er skylt að beita svonefndri sterkri sannvottun viðskiptavina, sem er sannvottunarferli sem sannreynir deili á notanda greiðsluþjónustunnar eða þeim sem framkvæmir greiðsluna. Fyrir fjargreiðslur, s.s. netgreiðslur, ganga öryggiskröfurnar jafnvel enn lengra, með kröfu um virkan tengil við fjárhæð greiðslunnar og reikning viðtakanda hennar, til að vernda notandann enn frekar með því að lágmarka áhættuna ef upp koma mistök eða sviksamlegar árásir. Þessar kröfur hafa haft í för með sér að umtalsvert hefur dregið úr hættu á greiðslusvikum við kaup innanlands og yfir landamæri. Þó ætti seljendum, við aðstæður þar sem þeim eru engar aðrar leiðir tiltækar til að draga úr hættu á vanskilum viðskiptavina, einkum við erfiðleika við að meta lánshæfi viðskiptavinar, að vera heimilt að fresta afhendingu vöru eða veitingu þjónustu þar til þeir hafa fengið staðfest að greiðslan hafi verið virkjuð með réttum hætti. Þegar um beingreiðslur er að ræða ætti seljendum að vera heimilt að krefjast fyrirframgreiðslu með millifærslu áður en vörur eru sendar eða þjónusta veitt. Þó ætti ólík meðferð aðeins að byggjast á hlutlægum og vel rökstuddum ástæðum.
- 34) Þessi reglugerð ætti ekki að hafa áhrif á beitingu samkeppnisreglna, einkum 101. og 102. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Einkum ætti þessi reglugerð, sérstaklega ákvæði hennar um aðgang að vörum og þjónustu, ekki

⁽¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 2015/751 frá 29. apríl 2015 um milligiöld fyrir kortatengdar greiðslur (Stjtf. ESB L 123, 19.5.2015, bls. 1).

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2366 frá 25. nóvember 2015 um greiðsluþjónustu á innri markaðnum, um breytingu á tilskipunum 2002/65/EB, 2009/110/EB og 2013/36/ESB og á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 og niðurfellingu á tilskipun 2007/64/EB (Stjtf. ESB L 337, 23.12.2015, bls. 35).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 260/2012 frá 14. mars 2012 um að koma á tæknilegum og viðskiptalegum kröfum fyrir millifærslur fjármuna og beingreiðslur í evrum og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 924/2009 (Stjtf. ESB L 94, 30.3.2012, bls. 22).

að hafa áhrif á samninga um takmörkun á virkri sölu í skilningi reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 330/2010 ⁽¹⁾. Samningar sem leggja skyldur á seljendur um að stunda ekki óvirka sölu að því er varðar tiltekna viðskiptavinum eða hópa viðskiptavina á tilteknum yfirráðasvæðum eru almennt taldir hindra samkeppni og geta að jafnaði ekki verið undanþegnin banninu sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 101. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Þar sem slík undanþága er hins vegar í gildi, eða þar sem samningsbundnar takmarkanir falla ekki undir 101. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, er hættu á að þær gætu verið notaðar til að sniðganga ákvæði þessarar reglugerðar. Viðkomandi ákvæði slíkra samninga ættu því sjálfkrafa að vera ógild ef þau leggja skyldur á seljendur um að brjóta gegn bönnunum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð varðandi aðgang að netskilflötum, aðgang að vörum eða þjónustu og greiðslur. Þessi ákvæði varða t.d. samningsbundnar takmarkanir sem hindra seljanda í að verða við óumbeðnum óskum einstakra viðskiptavina um sölu á vörum, án afhendingar, utan svæðisins sem seljandanum hefur verið úthlutað samkvæmt samningi, af ástæðum sem tengjast þjóðerni viðskiptavina, búsetustað þeirra eða staðfestustað.

- 35) Aðildarríkin ættu að tilnefna einn eða fleiri aðila sem skulu bera ábyrgð á að grípa til skilvirkra aðgerða til að tryggja að farið sé að þessari reglugerð. Þessir aðilar, sem gætu m.a. verið dómstólar eða yfirvöld á sviði stjórnsýslu, ættu að hafa nauðsynlegar valdheimildir til að fyrirskipa seljanda að fara að þessari reglugerð. Aðildarríkin ættu einnig að sjá til þess að hægt sé að grípa til ráðstafana gegn seljendum, sem eru skilvirkar, í réttu hlutfalli við brot og hafa varnaðaráhrif, ef brotið er gegn þessari reglugerð.
- 36) Neytendur ættu að hafa möguleika á að njóta aðstoðar ábyrgra yfirvalda við að greiða fyrir lausn deilumála við seljendur, sem koma upp vegna beitingar þessarar reglugerðar, þar á meðal, eftir því sem við á, aðilanna sem komið er á fót skv. reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 524/2013 ⁽²⁾.
- 37) Reglulega ætti fara fram mat á þessari reglugerð með það fyrir augum að leggja til breytingar á henni þar sem þess gerist þörf. Við slíkt mat ætti að taka tillit til heildaráhrifa þessarar reglugerðar á innri markaðinn og á rafræna verslun yfir landamæri. Við fyrsta matið ætti að leggja megináherslu á að skoða möguleikann á að víkka út bannið sem varðar ólík almenn aðgangsskilyrði þannig að það taki til rafrænt afhentrar þjónustu, þ.m.t. þeirrar sem felst aðallega í veitingu aðgangs að og notkun á höfundarréttarvörðum verkum eða öðru vernduðu efni, að því tilskildu að seljandinn hafi tilskilin réttindi fyrir viðkomandi yfirráðasvæði. Þar ætti einnig að greina hvort víkka skuli gildissvið þessarar reglugerðar svo hún taki til þjónustu sem fellur utan gildissviðs tilskipunar 2006/123/EB, að teknu tilhlýðilegu tilliti til sérkenna þessarar þjónustu hverrar og einnar.
- 38) Með það fyrir augum að auðvelda skilvirka framfylgd reglnanna sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð ætti fyrirkomulagið til að tryggja samvinnu yfir landamæri milli lögbærra yfirvalda, sem kveðið er á um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2006/2004 ⁽³⁾, einnig að vera fyrir hendi í tengslum við þær reglur. Þar sem reglugerð (EB) nr. 2006/2004 gildir aðeins að því er varðar lög til verndar hagsmunum neytenda ættu þessi kerfi aðeins að vera fyrir hendi þegar viðskiptavinurinn er neytandi. Því ætti að breyta reglugerð (EB) nr. 2006/2004 til samræmis við það. Þar eð reglugerð (EB) nr. 2006/2004 er felld úr gildi með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2394 ⁽⁴⁾ frá og með 17. janúar 2020 ætti einnig að breyta þeirri reglugerð til að hagsmunir neytenda njóti áfram verndar.
- 39) Til að gera kleifar lögbannsaðgerðir sem miða að verndun heildarhagsmuna neytenda að því er varðar athafnir sem fara í bága við þessa reglugerð í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/22/EB ⁽⁵⁾ ætti einnig að breyta þeirri tilskipun þannig að tilvísun í þessa reglugerð sé bætt við í I. viðauka við hana. Einnig ætti að hvetja neytendur til að nýta sér kerfi fyrir lausn utan dómstóla á deilumálum er varða samningsbundna skyldu sem rís af sölu- eða þjónustusamningum á Netinu, sem komið var á með reglugerð (ESB) nr. 524/2013.

⁽¹⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 330/2010 frá 20. apríl 2010 um beitingu 3. mgr. 101. gr. sáttmálans um starfsemi Evrópusambandsins gagnvart flokkum lóðrétra samninga og samstilltra aðgerða (Stjttíð. ESB L 102, 23.4.2010, bls. 1).

⁽²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 524/2013 frá 21. maí 2013 um lausn deilumála neytenda með rafrænni málsmeðferð á Netinu og um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2006/2004 og tilskipun 2009/22/EB (reglugerð um lausn deilumála neytenda með rafrænni málsmeðferð á Netinu (ODR)) (Stjttíð. ESB L 165, 18.6.2013, bls. 1).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2006/2004 frá 27. október 2004 um samvinnu milli innlendra yfirvalda sem bera ábyrgð á framfylgd laga um neytendavernd (reglugerð um samvinnu um neytendavernd) (Stjttíð. ESB L 364, 9.12.2004, bls. 1).

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2394 frá 12. desember 2017 um samvinnu milli landsyfirvalda sem bera ábyrgð á að framfylgja lögum um neytendavernd og um niðurfellingu reglugerðar (EB) nr. 2006/2004 (Stjttíð. ESB L 345, 27.12.2017, bls. 1).

⁽⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/22/EB frá 23. apríl 2009 um að setja lögbann til verndar hagsmunum neytenda (Stjttíð. ESB L 110, 1.5.2009, bls. 30).

- 40) Seljendur, opinber yfirvöld og aðrir hagsmunaaðilar ættu að hafa nægan tíma til aðlögunar að ákvæðum þessarar reglugerðar og til að tryggja að farið sé að þeim.
- 41) Til þess að ná því markmiði að bregðast með skilvirkum hætti við beinni og óbeinni mismunun á grundvelli þjóðernis viðskiptavina, búsetustaðar þeirra eða staðfestustaðar. Þykir rétt að samþykkja reglugerð sem gildir í öllum aðildarríkjum án frekari lögfestingar. Þetta er nauðsynlegt til að tryggja samræmda beitingu reglnanna um bann við mismunun í öllu Sambandinu og gildistöku þeirra á sama tíma. Einungis reglugerð tryggir þann skýrleika, það samræmi og þá réttarvissu sem er nauðsynleg til þess að neytendur njóti til fulls ávinnings af slíkum reglum.
- 42) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að koma í veg fyrir beina og óbeina mismunun sem byggist á þjóðerni viðskiptavina, búsetustað þeirra eða staðfestustað, þ.m.t. óréttmætar landfræðilegar takmarkanir á netumferð, í viðskiptum við seljendur í Sambandinu, vegna þess að vandinn nær yfir landamæri og skýrleika skortir í gildandi lagaramma, og þeim verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs þeirra og hugsanlegra áhrifa á viðskipti á innri markaðnum er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessu markmiði.
- 43) Í þessari reglugerð eru þau grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem eru viðurkennd í sáttmálanum um grundvallarréttindi. Í þessari reglugerð er einkum leitast við að tryggja að 11., 16., 17. og 38. gr. hans séu virt.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmið og gildissvið

1. Tilgangurinn með þessari reglugerð er að stuðla að eðlilegri starfsemi innri markaðarins með því að koma í veg fyrir óréttmætar landfræðilegar takmarkanir á netumferð og annars konar mismunun sem byggist, beint eða óbeint, á því hvert þjóðerni viðskiptavinar er, hvar hann er búsettur eða hvar hann hefur staðfestu, m.a. með því að skýra frekar tilteknar aðstæður þar sem ekki er hægt að réttlæta ólíka meðferð skv. 2. mgr. 20. gr. tilskipunar 2006/123/EB.
2. Reglugerð þessi gildir ekki um aðstæður sem einskorðast við eitt aðildarríki þar sem allir viðkomandi þættir viðskiptanna takmarkast við eitt og sama aðildarríkið.
3. Reglugerð þessi gildir ekki um starfsemina sem um getur í 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 2006/123/EB.
4. Reglugerð þessi er með fyrirvara um gildandi reglur á sviði skattlagningar.
5. Reglugerð þessi skal ekki hafa áhrif á gildandi reglur á sviði höfundarréttar og skyldra réttinda, nánar tiltekið þær reglur sem kveðið er á um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/29/EB ⁽¹⁾.
6. Þessi reglugerð skal ekki hafa áhrif á lög Sambandsins á sviði dómsmálasamstarfs í einkamálum. Ekki skal líta á það að farið sé að ákvæðum þessarar reglugerðar sem vísbendingu um að seljandi beini starfsemi sinni til aðildarríkisins þar sem neytandinn hefur fasta búsetu eða lögheimili í skilningi b-liðar 1. gr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 593/2008 og c-lið 1. mgr. 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1215/2012. Nánar tiltekið, þegar seljandi, sem kemur fram í samræmi við 3., 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar, hindrar ekki eða takmarkar aðgang neytenda að netskilfleti, beinir neytendum ekki, á grundvelli þjóðernis þeirra eða búsetustaðar, að útgáfu netskilflatar sem er frábrugðinn þeim netskilfleti sem neytendurnir leituðu fyrst aðgangs að, beitir ekki ólíkum almennum aðgangsskilyrðum þegar hann selur vörur eða veitir þjónustu við aðstæður sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð, eða tekur við greiðslumiðlum sem eru gefnir út í öðru aðildarríki án mismununar, skal ekki líta svo á, af þessum ástæðum eingöngu, að seljandinn beini starfsemi sinni að aðildarríkinu þar sem neytandinn hefur fasta búsetu eða lögheimili. Ekki skal heldur líta svo á, af þessum ástæðum eingöngu, að seljandinn beini starfsemi sinni að aðildarríkinu þar sem neytandinn hefur fasta búsetu eða lögheimili ef seljandinn veitir neytandanum upplýsingar og aðstoð eftir að gengið var frá samningi sem leiddi af fylgni seljandans við þessa reglugerð.

⁽¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/29/EB frá 22. maí 2001 um samræmingu tiltekinna þátta höfundaréttar og skyldra réttinda í upplýsingasamfélaginu (Stjtíð. EB L 167, 22.6.2001, bls. 10).

7. Ákvæði 2. mgr. 20. gr. tilskipunar 2006/123/EB skulu gilda ef ekki er mælt fyrir um sértækari ákvæði í þessari reglugerð.

2. gr.

Skilgreiningar

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „rafrænt afhent þjónusta“: þjónusta sem er veitt gegnum Netið eða rafrænt net og sem er þess eðlis að veiting hennar er í meginatriðum sjálfvirk og felur í sér lágmarksfhlutun manna og að ógerlegt er að veita hana án upplýsingatækni,
- 2) „milligjald“: milligjald eins og það er skilgreint í 10. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2015/751,
- 3) „kortatengdur greiðslumiðill“: kortatengdur greiðslumiðill, eins og hann er skilgreindur í 20. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2015/751,
- 4) „greiðsluvörumerki“: greiðsluvörumerki eins og það er skilgreint í 30. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) 2015/751,
- 5) „greiðsla“: greiðsla eins og hún er skilgreind í 5. lið 4. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366,
- 6) „greiðsluþjónusta“: greiðsluþjónusta eins og hún er skilgreind í 3. lið 4. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366,
- 7) „greiðsluþjónustuveitandi“: greiðsluþjónustuveitandi eins og hann er skilgreindur í 11. lið 4. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366,
- 8) „greiðslureikningur“: greiðslureikningur eins og hann er skilgreindur í 12. lið 4. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366,
- 9) „greiðslumiðill“: greiðslumiðill eins og hann er skilgreindur í 14. lið 4. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366,
- 10) „beingreiðsla“: beingreiðsla eins og hún er skilgreind í 23. lið 4. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366,
- 11) „millifærsla fjármuna“: millifærsla fjármuna eins og hún er skilgreind í 24. lið 4. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366,
- 12) „neytandi“: einstaklingur sem kemur fram í öðrum tilgangi en vegna atvinnugreinar sinnar, fyrirtækis, iðnar eða sérgreinar,
- 13) „viðskiptavinur“: neytandi sem er ríkisborgari í eða er búsettur í aðildarríki eða fyrirtæki sem hefur staðfestu í aðildarríki og sem fær þjónustu eða kaupir vöru eða leitar eftir því í Sambandinu, eingöngu til endanlegrar notkunar,
- 14) „almenn aðgangsskilyrði“: allir skilmálar, skilyrði og aðrar upplýsingar, þ.m.t. nettósöluverð, sem stjórna aðgangi viðskiptavina að vörum eða þjónustu sem seljandi býður til sölu, sem eru ákvörðuð, þeim beitt og þau boðin öllum almenningi af seljanda eða fyrir hönd seljanda, og sem gilda þegar ekki er fyrir hendi samningur sem seljandi og viðskiptavinur hafa gert sérstaklega sín í milli,
- 15) „vara“: allir efnislegir lausamunir aðrir en munir seldir nauðungarsölu eða með annars konar lagaheimild,
- 16) „netskilflötur“: hvers kyns hugbúnaður, þ.m.t. vefsetur eða hluti af vefsetri og smáforrit, einnig smáforrit fyrir snjalltæki, sem starfræktur er af seljanda eða fyrir hönd hans, og sem þjónar þeim tilgangi að gefa viðskiptavinum aðgang að vörum eða þjónustu seljandans með það fyrir augum að eiga viðskipti með þessar vörur eða þjónustu,
- 17) „þjónusta“: öll sjálfstæð atvinnustarfsemi, sem að öllu jöfnu er veitt gegn þóknun, eins og um getur í 57. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins,
- 18) „seljandi“: einstaklingur eða lögaðili, jafnt í eigu hins opinbera sem í einkaeigu, ásamt hverjum þeim sem starfar í nafni seljandans eða fyrir hönd hans, sem starfar að þeim markmiðum sem varða atvinnugrein, fyrirtæki, iðn eða sérgrein seljandans,

*3. gr.***Aðgangur að netskilflötum**

1. Seljandi skal ekki, með tæknilegum ráðstöfunum eða á annan hátt, hindra eða takmarka aðgang viðskiptavinar að netskilfli sínum af ástæðum sem tengjast þjóðerni, búsetustað eða staðfestustað viðskiptavinarins.

2. Seljandi skal ekki, af ástæðum sem tengjast þjóðerni viðskiptavinar, búsetustað hans eða staðfestustað, beina viðskiptavininum að útgáfu netskilflatar sem er frábrugðinn þeim netskilfli sem hann leitaði fyrst aðgangs að, að því er varðar útfærslu, tungumál sem notað er eða aðra eiginleika sem gera hann sérstakan fyrir viðskiptavini af sérstöku þjóðerni, á sérstökum búsetustað eða staðfestustað, nema viðskiptavinurinn hafi veitt afdráttarlaust samþykki fyrir því.

Sé viðskiptavininum beint áfram, að fengnu afdráttarlausu samþykki hans, skal sú útgáfa netskilflatar seljandans, sem viðskiptavinurinn leitaði fyrst aðgangs að, áfram vera honum auðveldlega aðgengileg.

3. Bönnin sem sett eru fram í 1. og 2. mgr. gilda ekki ef nauðsynlegt er að hindra eða takmarka aðgang, eða að beina viðkomandi áfram til þess að tryggja fylgni við lagakröfu sem mælt er fyrir um í lögum Sambandsins, eða í lögum aðildarríkis í samræmi við lög Sambandsins, sem starfsemi seljandans heyrir undir.

Í slíkum tilvikum skal seljandi veita viðskiptavininum skýrar og skilmerkilegar útskýringar á því hvers vegna nauðsynlegt er að hindra eða takmarka aðgang þeirra eða beina þeim áfram til þess að tryggja slíka reglufylgni. Þessar skýringar skulu vera á tungumáli þess netskilflatar sem viðskiptavinurinn leitaðist upphaflega eftir aðgangi að.

*4. gr.***Aðgangur að vörum eða þjónustu**

1. Seljandi skal ekki setja ólík almenn skilyrði fyrir aðgangi að vörum eða þjónustu af ástæðum sem tengjast þjóðerni, búsetustað eða staðfestustað viðskiptavinar, þegar viðskiptavinurinn leitast eftir að:

- a) kaupa vörur af seljanda og þessar vörur eru annaðhvort afhentar til staðar í aðildarríki þar sem seljandinn býður afhendingu í almennu aðgangsskilyrðunum eða þær eru sóttar á stað sem seljandinn og viðskiptavinurinn hafa komist að samkomulagi um í aðildarríki þar sem seljandinn býður slíkan valkost í almennu aðgangsskilyrðunum,
- b) fá rafrænt afhenta þjónustu frá seljanda, aðra en þá sem felst aðallega í veitingu aðgangs að og notkun á höfundarréttarvörðum verkum eða öðru vernduðu efni, þ.m.t. sölu á höfundarréttarvörðum verkum eða vernduðu efni á óefnislegu formi,
- c) fá þjónustu frá seljanda, aðra en rafrænt afhenta þjónustu, á tilteknum stað innan yfirráðasvæðis aðildarríkis þar sem seljandinn stundar starfsemi.

2. Bannið sem sett er fram í 1. mgr. skal ekki koma í veg fyrir að seljendur bjóði almenn aðgangsskilyrði, þ.m.t. nettó-söluverð, sem eru mismunandi milli aðildarríkja eða innan aðildarríkis og sem eru boðin viðskiptavininum innan tiltekins yfirráðasvæðis eða sérstökum hópum viðskiptavina án mismununar.

3. Fylgni við bannið sem sett er fram í 1. mgr. ætti ekki í sjálfu sér að merkja að seljanda sé skylt að fylgja landsbundnum lagakröfum sem ekki eru samningsbundnar og varða viðkomandi vörur og þjónustu í aðildarríki viðskiptavinarins eða að upplýsa viðskiptavini um þessar kröfur.

4. Bannið sem sett er fram í b-lið 1. mgr. gildir ekki um seljendur sem eru undanþegnir virðisaukaskatti á grundvelli ákvæða 1. kafla XII. bóls í tilskipun 2006/112/EB.

5. Bannið sem sett er fram í 1. mgr. gildir ekki að svo miklu leyti sem sértækt ákvæði, sem mælt er fyrir um í lögum Sambandsins eða í landslögum aðildarríkjanna í samræmi við lög Sambandsins, kemur í veg fyrir að seljandinn selji vörur eða veiti þjónustu til tiltekinna viðskiptavina eða til viðskiptavina á tilteknum yfirráðasvæðum.

Að því er varðar sölu á bókum skal bannið, sem sett er fram í 1. mgr., ekki koma í veg fyrir að seljandi hafi annað verð fyrir viðskiptavini á tilteknum yfirráðasvæðum að því marki sem þeim er skylt að gera það samkvæmt lögum aðildarríkja í samræmi við lög Sambandsins.

*5. gr.***Bann við mismunun af ástæðum sem tengjast greiðslum**

1. Seljandi skal ekki setja ólík skilyrði varðandi greiðslur, innan ramma þeirra greiðslumiðla sem hann samþykkir, af ástæðum sem tengjast þjóðerni viðskiptavinar, búsetustað hans eða staðfestustað, staðsetningu greiðslureiknings, staðfestustað greiðsluþjónustuveitandans eða útgáfustað greiðslumiðilsins í Sambandinu, þegar:

- a) greiðslan fer fram með rafrænum hætti með millifærslu, beingreiðslu eða kortatengdum greiðslumiðli undir sama greiðsluvörumerki og í sama flokki,
- b) kröfur um sannvottun eru uppfylltar skv. tilskipun (ESB) 2015/2366 og
- c) greiðslur eru í gjaldmiðli sem seljandi viðurkennir.

2. Ef slíkt er réttlætanlegt af hlutlægum ástæðum skal bannið sem sett er fram í 1. mgr. ekki koma í veg fyrir að seljandinn fresti afhendingu vöru eða veitingu þjónustu þar til hann hefur fengið staðfest að greiðslan hafi verið virkjuð með réttum hætti.

3. Bannið sem sett er fram í 1. mgr. skal ekki koma í veg fyrir að seljandinn krefjist gjalda fyrir notkun kortatengdra greiðslumiðla sem ekki falla undir reglur um milligjöld í II. kafla reglugerðar (ESB) 2015/751 og fyrir þá greiðsluþjónustu sem ekki fellur undir reglugerð (ESB) nr. 260/2012, nema bann eða takmörkun á réttinum til að krefjast gjalda fyrir notkun greiðslumiðla, í samræmi við 5. mgr. 62. gr. tilskipunar (ESB) 2015/2366, hafi verið innleidd í lög aðildarríkisins sem starfsemi seljandans heyrir undir. Þessi gjöld mega ekki vera umfram beinan kostnað seljandans fyrir notkun tiltekins greiðslumiðils.

*6. gr.***Samningar um óvirka sölu**

1. Með fyrirvara um reglugerð (ESB) nr. 330/2010 og 101. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins skal þessi reglugerð ekki hafa áhrif á samninga sem takmarka virka sölu í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 330/2010 eða samninga sem takmarka óvirka sölu í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 330/2010 sem varða viðskipti sem falla utan gildissviðs bannanna sem mælt er fyrir um í 3., 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar.

2. Ákvæði samninga, sem leggja skyldur á seljendur að því er varðar óvirka sölu í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 330/2010 um að brjóta gegn bönnunum sem mælt er fyrir um í 3., 4. og 5. gr. þessarar reglugerðar, skulu sjálfkrafa vera ógild.

*7. gr.***Framfylgd**

1. Hvert aðildarríki skal tilnefna einn eða fleiri aðila sem bera ábyrgð á fullnægjandi og skilvirkri framfylgd þessarar reglugerðar.

2. Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um ráðstafanir vegna brota á ákvæðum þessarar reglugerðar og tryggja að þeim sé framfylgt. Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um, skulu vera skilvirkar, í réttu hlutfalli við brot og hafa varnaðaráhrif.

3. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um ráðstafanirnar sem um getur í 2. mgr. og gera þær aðgengilegar öllum á vefsetri framkvæmdastjórnarinnar.

*8. gr.***Aðstoð við neytendur**

Hvert aðildarríki skal tilnefna einn eða fleiri aðila sem bera ábyrgð á að veita neytendum hagnýta aðstoð ef um er að ræða deilumál milli neytanda og seljanda sem leiðir af beitingu þessarar reglugerðar.

9. gr.

Endurskoðunarákvæði

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 23. mars 2020 og á fimm ára fresti eftir það, leggja fram skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið og efnahags- og félagsmálanefnd Evrópusambandsins um mat á þessari reglugerð. Í þessu sambandi skal framkvæmdastjórnin taka tillit til heildaráhrifa reglugerðarinnar á innri markaðinn og rafræna verslun yfir landamæri, þ.m.t. einkum mögulega aukid stjórnsluálag og fjárhagsleg byrði á seljendur sem hlýst af ólíkum lagakerfum sem gilda um neytendasamninga. Þessari skýrslu skal, ef nauðsyn krefur, fylgja tillaga að breytingum á þessari reglugerð í ljósi lagalegrar, tæknilegrar og efnahagslegrar þróunar.

2. Fyrsta matið sem um getur í 1. mgr. skal einkum fara fram með það í huga að meta gildissvið þessarar reglugerðar, sem og umfang bannsins sem mælt er fyrir um í b-lið 1. mgr. 4. gr., og hvort þessi reglugerð ætti einnig gilda um rafrænt afhenta þjónustu sem felst aðallega í veitingu aðgangs að og notkun á höfundarréttarvörðum verkum eða öðru vernduðu efni, þ.m.t. sölu á höfundarréttarvörðum verkum eða vernduðu efni á óefnislegu formi, að því tilskildu að seljandinn hafi tilskilin réttindi fyrir viðkomandi yfirráðasvæði.

10. gr.

Breytingar á reglugerðum (EB) nr. 2006/2004 og (ESB) nr. 2017/2394 og tilskipun 2009/22/EB

1. Eftirfarandi liður bætist við í viðaukanum við reglugerð (EB) nr. 2006/2004:

„22. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/302 frá 28. febrúar 2018 um ráðstafanir gegn óréttmætum landfræðilegum takmörkunum á netumferð og annarri mismunun sem byggist á því hvert þjóðerni viðskiptavinar er, hvar hann er búsettur eða hvar hann hefur staðfestu á innri markaðnum og um breytingu á reglugerðum (EB) nr. 2006/2004 og (ESB) 2017/2394 og tilskipun 2009/22/EB (Stjtíð. ESB L 60 I, 2.3.2018, bls. 1), aðeins þegar viðskiptavinurinn er neytandi samkvæmt skilgreiningu í 12. lið 2. gr. þeirrar reglugerðar.“

2. Eftirfarandi liður bætist við í viðaukanum við reglugerð (ESB) 2017/2394:

„27. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/302 frá 28. febrúar 2018 um ráðstafanir gegn óréttmætum landfræðilegum takmörkunum á netumferð og annarri mismunun sem byggist á því hvert þjóðerni viðskiptavinar er, hvar hann er búsettur eða hvar hann hefur staðfestu á innri markaðnum og um breytingu á reglugerðum (EB) nr. 2006/2004 og (ESB) 2017/2394 og tilskipun 2009/22/EB (Stjtíð. ESB L 60 I, 2.3.2018, bls. 1), aðeins þegar viðskiptavinurinn er neytandi samkvæmt skilgreiningu í 12. lið 2. gr. þeirrar reglugerðar.“

3. Eftirfarandi liður bætist við í I. viðauka við tilskipun 2009/22/EB:

„16. Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2018/302 frá 28. febrúar 2018 um ráðstafanir gegn óréttmætum landfræðilegum takmörkunum á netumferð og annarri mismunun sem byggist á því hvert þjóðerni viðskiptavinar er, hvar hann er búsettur eða hvar hann hefur staðfestu á innri markaðnum og um breytingu á reglugerðum (EB) nr. 2006/2004 og (ESB) 2017/2394 og tilskipun 2009/22/EB (Stjtíð. ESB L 60 I, 2.3.2018, bls. 1).“

11. gr.

Lokaákvæði

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 3. desember 2018.

2. Þó skal 6. gr. koma til framkvæmda að því er varðar ákvæði samninga, sem gerðir eru fyrir 2. mars 2018 og eru í samræmi við 101. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og jafngildar reglur landsbundinna samkeppnislaga, frá og með 23. mars 2020.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. febrúar 2018.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

L. PAVLOVA

Forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

A. TAJANI

forseti.

_____

Yfirlýsing framkvæmdastjórnarinnar

Framkvæmdastjórnin tekur mið af texta 9. gr. sem Evrópuþingið og ráðið hafa samþykkt.

Með fyrirvara um rétt framkvæmdastjórnarinnar til að taka frumkvæði samkvæmt sáttmálanum vill hún í þessu samhengi staðfesta að hún muni, í samræmi við 9. gr., við fyrsta mat sitt á þessari reglugerð, sem á að fara fram innan tveggja ára frá gildistöku hennar, leggja ítarlegt mat á það hvernig hún hefur verið framkvæmd og hvernig hún hefur stuðlað að skilvirkri starfsemi innri markaðarins. Við það mun hún hafa hliðsjón af auknum væntingum neytenda, einkum þeirra sem ekki hafa aðgang að höfundarréttarvarinni þjónustu.

Hún mun einnig láta fara fram, sem hluta af matinu, efnislega greiningu á hagkvæmni og mögulegum kostnaði og ávinningi sem hlýst af breytingum á gildissviði reglugerðarinnar, einkum að því er varðar að fella hugsanlega brott úr b-lið 1. mgr. 4. gr. undantekninguna varðandi rafrænt afhenta þjónustu sem felst aðallega í veitingu aðgangs að og notkun á höfundarréttarvörðum verkum eða öðru vernduðu efni, ef seljandinn hefur tilskilin réttindi fyrir viðkomandi yfirráðasvæði, að teknu tilhlýðilegu tilliti til þeirra sennilegu áhrifa sem víkkun gildissviðs reglugerðarinnar myndi hafa á neytendur og fyrirtæki og á hlutaðeigandi geira í gjörvöllu Evrópusambandinu. Framkvæmdastjórnin mun einnig láta fara fram ítarlega greiningu á því hvort fella ætti niður einhverjar eftirstandandi óréttmætar takmarkanir sem byggjast á þjóðerni, búsetustað eða staðfestustað í öðrum geirum, þ.m.t. þeim sem falla ekki undir tilskipun 2006/123/EB og falla einnig utan gildissviðs reglugerðarinnar skv. 3. mgr. 1. gr. hennar, s.s. þjónustu á sviði flutningastarfsemi og hljóð- og myndmiðlun.

Ef framkvæmdastjórnin kemst að þeirri niðurstöðu við matið að gera þurfi breytingar á gildissviði reglugerðarinnar mun hún láta tillögu að nýrri löggjöf þess efnis fylgja matinu.
